TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2009. gada 15. oktobrī *

Lieta C-324/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 11. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 16. jūlijā, tiesvedībā

Makro Zelfbedieningsgroothandel CV,

Metro Cash & Carry BV,

Remo Zaandam BV

pret

Diesel SpA.

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: piektās palātas priekšsēdētājs, kas veic pirmās palātas priekšēdētāja funkcijas, A. Ticano [*A. Tizzano*] (referents), tiesneši E. Levits, A. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*],

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretārs M. A. Godisārs [*M.-A. Gaudissart*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 25. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Makro Zelfbedieningsgroothandel CV*, *Metro Cash & Carry BV* un *Remo Zaandam BV* vārdā — T. van Enhelens [*T. van Engelen*] un V. Cucanis [*V. Tsoutsanis*], *advocaten*,

— *Diesel SpA* vārdā — S. Kloss [*S. Klos*], A. A. Kvadvlīgs [*A. A. Quaedvlieg*] un B.R.J. van Ramshorsts [*B.R.J. van Ramshorst*], *advocaten*,

— Itālijas valdības vārdā — I. Bruni [*I. Bruni*], pārstāve, kurai palīdz S. Fjorentino [*S. Fiorentino*], *avvocato dello Stato*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — H. Krēmers [*H. Krämer*] un A. Neijenheiss [*A. Nijenhuis*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 7. panta 1. punktu Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar 1992. gada 2. maija Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp.; turpmāk tekstā — "Direktīva 89/104").

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, kurā iesaistītas *Makro Zelfbedieningsgroothandel CV* (turpmāk tekstā — "*Makro*"), *Metro Cash & Carry BV*, kā arī *Remo Zaandam BV*, no vienas puses, un *Diesel SpA* (turpmāk tekstā — "*Diesel*"), no otras puses, saistībā ar to, ka *Makro* pārdod apavus ar *Diesel* piederošu preču zīmi un dara to bez pēdējās minētās skaidri izteiktas piekrišanas.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 89/104 5. panta 1.–3. punktā ir paredzēts:

"1. Reģistrētā preču zīme piešķir īpašniekam šajā ziņā ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības atturēt visas trešās personas, kas nav saņēmušas viņa piekrišanu, lietot komercdarbībā:

a) jebkuru apzīmējumu, kas ir identisks preču zīmei attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta preču zīme;

b) jebkuru apzīmējumu, ja tā identitātes vai līdzības preču zīmei un preču vai pakalpojumu, uz ko attiecas preču zīme, identitātes vai līdzības dēļ pastāv varbūtība maldināt sabiedrību, kas ietver asociācijas iespēju starp apzīmējumu un preču zīmi.

2. Ikviena dalībvalsts var arī paredzēt, ka īpašniekam ir tiesības aizkavēt visas trešās personas, kam nav viņa piekrišanas, lietot komercdarbībā jebkuru apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs preču zīmei attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuri nav līdzīgi tiem, kam šī preču zīme reģistrēta, ja pēdējai ir reputācija dalībvalstī un ja šīs zīmes nepamatota lietošana rada negodīgas priekšrocības vai rada kaitējumu preču zīmes atšķirtspējai vai reputācijai.

3. Saskaņā ar šī panta 1. un 2. punktu cita starpā var aizliegt šādas darbības:

a) apzīmējuma piestiprināšanu precēm vai to iepakojumam;

b) preču piedāvāšanu vai to laišanu tirgū, vai uzkrājumu veidošanu šiem nolūkiem, izmantojot šo apzīmējumu, vai pakalpojumu piedāvāšanu vai sniegšanu ar šo apzīmējumu nosaukumu;

c) preču importu vai eksportu, izmantojot šo apzīmējumu;

d) apzīmējuma lietošanu darījumu dokumentos un reklāmā."

4 Direktīvas 89/104 7. panta sākotnējā redakcijā bija paredzēts:

"1. Preču zīme nedod īpašniekam tiesības aizliegt tās lietošanu attiecībā uz precēm, ko laidis Kopienas tirgū, izmantojot šo preču zīmi, īpašnieks vai kas laistas Kopienas tirgū ar īpašnieka piekrišanu.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja īpašniekam ir likumīgi iemesli iebilst pret preču turpmāku tirdzniecību, jo īpaši, ja pēc laišanas tirgū preču stāvoklis ir izmainījies vai pasliktinājies."

5 Saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līguma 65. panta 2. punktu, skatot to kopā ar šī līguma XVII pielikuma 4. punktu, šis 7. panta 1. punkts, ņemot vērā minēto līgumu, tika grozīts, vārdu "Kopienā" aizstājot ar frāzi "Līgumslēdzējā pusē".

Starptautiskais tiesiskais regulējums

6 Beniluksa Konvencijas par intelektuālo īpašumu (preču zīmēm un dizainu vai modeļiem), kas parakstīta Hāgā 2005. gada 25. februārī, 2.23. panta 3. punktā, kas aizstāj agrāko 13. panta A daļas 9. punktu vienotajā Beniluksa Likumā par preču zīmēm, ir noteikts:

"Ekskluzīvas tiesības nenozīmē tiesības iebilst pret preču zīmes izmantošanu attiecībā uz precēm, kuras īpašnieks vai ar īpašnieka piekrišanu ir laistas Eiropas Kopienas vai Eiropas Ekonomikas zonas (turpmāk tekstā — "EEZ") tirgū ar šādu preču zīmi, ja vien nepastāv likumīgi iemesli, kas pamato īpašnieka aizliegumu turpmāk pārdot preces, it īpaši gadījumā, ja pēc laišanas tirgū preču stāvoklis ir izmainīts vai pasliktinājies."

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

7 *Diesel* pieder vārdiska preču zīme "Diesel", pamatojoties uz reģistrāciju Beniluksa valstīs.

8 *Distributions Italian Fashion SA*, kas reģistrēta Barselonā (Spānijā) (turpmāk tekstā — "*Difsa*"), bija preču ar preču zīmi "Diesel" izplatītāja Spānijā, Portugālē un Andorā.

9 1994. gada 29. septembrī *Difsa* noslēdza ekskluzīvu izplatīšanas līgumu ar sabiedrību, kas reģistrēta saskaņā ar Spānijas tiesībām — *Flexi Casual SA* (turpmāk tekstā — "*Flexi Casual*"), saskaņā ar kuru pēdējai minētai ir ekskluzīvas tiesības Spānijā, Portugālē un Andorā pārdot noteiktu skaitu preču, tai skaitā apavus, ar vārdisku preču zīmi "Diesel". Saskaņā ar šī līguma 1.4. punktu *Flexi Casual* tika atļauts veikt "tirdzniecības pārbaudes" attiecībā uz apaviem ar preču zīmi "Diesel", piedāvājot tos iegādāties saviem klientiem attiecīgajās ģeogrāfiskajās teritorijās, lai "iegūtu ticamu informāciju par tirgus pieprasījumu".

10 Tādējādi 1994. gada 11. novembrī *Difsa* izsniedza *Flexi Casual* licenci, kas ļauj *Flexi Casual* izgatavot un izplatīt pašas modelētus apavus tirgus izpētes nolūkā, lai tos varētu piedāvāt *Diesel* pārdošanai vai "ražotāja licences nodošanai".

11 1997. gada 21. oktobrī *Flexi Casual* vadītājs ar rakstisku piekrišanu izsniedza sabiedrībai *Cosmos World SL* (turpmāk tekstā — "*Cosmos*") licenci apavu, somu un jostu ar preču zīmi "Diesel" ražošanai un pārdošanai. Tādējādi uz šīs vienošanās pamata, bet bez *Difsa* un *Diesel* skaidri izteiktas piekrišanas *Cosmos* ražoja un tirgoja apavus ar minēto preču zīmi.

12 1999. gada vasarā *Makro* piedāvāja pārdošanā apavus ar vārdisku un grafisku preču zīmi "Diesel", kurus tā bija iegādājusies no diviem Spānijas uzņēmumiem, kuri savukārt tos bija nopirkuši no *Cosmos*.

13 Tādējādi 1999. gada 26. oktobrī *Diesel* — apgalvojot, ka tā nekad nav devusi savu piekrišanu *Cosmos* pārdot minētos apavus — cēla prasību *Rechtbank te Amsterdam* [Amsterdamas tiesā] gan pret *Makro*, gan arī pret tās komplementāru, proti, *Deelnemingmij Nedema BV*, lai, it īpaši, tiktu izbeigts tās autortiesību un ar tai piederošo preču zīmi saistīto tiesību pārkāpums, kā arī lai tiktu atlīdzināti tai nodarītie zaudējumi.

14 Ar 2004. gada 29. decembra spriedumu *Rechtbank te Amsterdam* šo lūgumu lielākajā daļā apmierināja. Apelācijas tiesvedībā *Gerechtshof te Amsterdam* [Amsterdamas Apelācijas tiesa] šo spriedumu ar 2006. gada 17. augusta spriedumu apstiprināja.

15 Pēc tam prasītājas pamata lietā *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākajā tiesā] iesniedza kasācijas sūdzību par minēto spriedumu, apgalvojot cita starpā, ka tiesības, ko piešķir preču zīme "Diesel", ir tikušas izsmeltas sakarā ar to, ka *Cosmos* ir pārdevis attiecīgos apavus ar *Diesel* piekrišanu Beniluksa Konvencijas par intelektuālo īpašumu 2.23. panta 3. punkta un Direktīvas 89/104 7. panta 1. punkta izpratnē.

16 Argumenti, kurus iesniedzējtiesā izvirzījuši lietas dalībnieki, it īpaši attiecas uz kritērijiem, kas piemērojami, lai noteiktu, vai *Diesel* ir vai nav devusi savu netiešo piekrišanu minētās direktīvas 7. panta 1. punkta izpratnē attiecībā uz *Cosmos* ražoto apavu pārdošanu EEZ. Šajā sakarā lietas dalībnieki īpaši nav vienisprātis par minētās normas interpretācijas, kas sniegta 2001. gada 20. novembra spriedumā apvienotajās lietās no C-414/99 līdz C-416/99 *Zino Davidoff* un *Levi Strauss* (*Recueil*, I-8691. lpp.), atbilstību, jo lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, preces ar attiecīgo preču zīmi tika laistas tirgū pirmo reizi un ārpus EEZ, nevis tieši EEZ, kā tas ir pamata strīdā.

17 Šajā kontekstā *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai gadījumā, ja preces, kas apzīmētas ar preču zīmi, vispirms ir laidis tirgū EEZ [saimnieciskās darbības subjekts], kas nav preču zīmes īpašnieks, un tas ir noticis bez preču zīmes īpašnieka skaidri izteiktas piekrišanas, attiecībā uz vērtējumu, vai tas ir noticis ar preču zīmes īpašnieka (netiešu) piekrišanu [Direktīvas 89/104] 7. panta 1. punkta izpratnē, ir jāpiemēro tie paši kritēriji kā gadījumā, kad šādas preces preču zīmes īpašnieks vispirms ir laidis tirgū ārpus EEZ vai tas ir noticis ar viņa piekrišanu?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: kādi kritēriji — kas, iespējams, izriet no 1994. gada 22. jūnija sprieduma lietā C-9/93 *IHT Internationale Heiztechnik* un [..] *Danzinger* (*Recueil*, I-2789. lpp.), — ir jāpiemēro pirmajā jautājumā minētajā gadījumā, lai novērtētu, vai preču zīmes īpašnieks ir devis (netiešu) piekrišanu Pirmās direktīvas par preču zīmēm izpratnē?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

18 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai preču zīmes īpašnieka "netieši izteiktas piekrišanas" jēdziens Direktīvas 89/104 7. panta 1. punkta izpratnē var tikt interpretēts, pamatojoties uz kritērijiem, kas izklāstīti iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, ja preces ar šo preču zīmi pirmo reizi tikušas laistas tieši EEZ tirgū un agrāk nav pārdotas ārpus šī reģiona.

19 Šajā sakarā vispirms ir jāatgādina, ka iepriekš minētā sprieduma apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss* 46. punktā Tiesa ir precizējusi, ka piekrišana laist EEZ tirgū preces, kas agrāk tikušas pārdotas ārpus šī reģiona, var izrietēt ne tikai no tieši izteiktas piekrišanas, bet arī "no tieši neizteiktiem faktiem un apstākļiem pirms laišanas tirgū ārpus EEZ, tās laikā vai pēc tam, kas saskaņā ar valsts tiesas viedokli skaidri norāda uz īpašnieka atteikšanos no savām tiesībām". Šī paša sprieduma 53.–58. punktā Tiesa ir piebildusi, ka šādai netieši izteiktai piekrišanai ir jābūt pamatotai ar liecībām, kas var pozitīvi pierādīt preču zīmes īpašnieka atteikšanos no savām ekskluzīvajām tiesībām, un ka to nevar izsecināt tikai no minētā īpašnieka klusēšanas vien.

20 Pēc iepriekš minētā noskaidrošanas ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar Direktīvas 89/104 5.–7. pantu tiek realizēta pilnīga tiesību aktu, kas attiecas uz preču zīmju piešķirtajām tiesībām, saskaņošana un attiecīgi tiek definētas preču zīmju īpašnieku tiesības Kopienā (1998. gada 16. jūlija spriedums lietā C-355/96 *Silhouette International Schmied*, *Recueil*, I-4799. lpp., 25. un 29. punkts, kā arī iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, 39. punkts).

21 It īpaši jāatzīmē, ka ar minētās direktīvas 5. pantu preču zīmes īpašniekam ir piešķirtas ekskluzīvas tiesības, kas tam ļauj cita starpā aizliegt visām trešajām personām importēt preces ar šo preču zīmi, tās piedāvāt, laist tirgū vai veidot uzkrājumus šiem nolūkiem. Šīs pašas direktīvas 7. panta 1. punktā ir paredzēts izņēmums no šī noteikuma tajā ziņā, ka tas noteic, ka preču zīmes īpašnieka tiesības ir izsmeltas, ja preču īpašnieks preces ir laidis EEZ tirgū vai tas noticis ar īpašnieka piekrišanu (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, 40. punkts; 2003. gada 8. aprīļa spriedums lietā C-244/00 *Van Doren + Q*, *Recueil*, I-3051. lpp., 33. punkts, kā arī 2004. gada 30. novembra spriedums lietā C-16/03 *Peak Holding*, Krājums, I-11313. lpp., 34. punkts).

22 Tādējādi noskaidrojas, ka piekrišana, kas līdzinās tam, ka īpašnieks atsakās no savām ekskluzīvajām tiesībām minētā 5. panta izpratnē, ir noteicošais šo tiesību izsmelšanās elements un tādējādi tai jābūt izteiktai veidā, kas nepārprotami parāda īpašnieka vēlmi atteikties no šīm tiesībām (2009. gada 23. aprīļa spriedums lietā C-59/08 *Copad*, Krājums, I-3421. lpp., 42. punkts).

23 Šāda vēlme parasti izriet no minētās piekrišanas tiešas izteikšanas (iepriekš minētie spriedumi apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, 46. punkts, kā arī lietā *Copad*, 42. punkts). Tomēr prasības, kas izriet no preču brīvas aprites aizsardzības, kas paredzēta cita starpā EKL 28. un 30. pantā, lika Tiesai secināt, ka šāds noteikums var tikt grozīts.

24 Tādējādi, pirmkārt, Tiesa atzina, ka Direktīvas 89/104 5. pantā paredzēto ekskluzīvo tiesību izsmelšana var notikt tad, ja preču tirdzniecību veic tāds saimnieciskās darbības subjekts, kurš ar preču zīmes īpašnieku ir ekonomiski saistīts, piemēram, licences ņēmējs (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *IHT Internationale Heiztechnik* un *Danzinger*, 34. punkts, kā arī lietā *Copad*, 43. punkts).

25 Otrkārt, kā tika atgādināts šī sprieduma 19. punktā, no Tiesas judikatūras tāpat izriet, ka pat gadījumos, kad attiecīgās preces pirmo reizi EEZ tirgū ir laidis saimnieciskās darbības subjekts, kurš nekādi nav ekonomiski saistīts ar preču zīmes īpašnieku, un pēdējais minētais nav tieši izteicis savu piekrišanu, vēlme atteikties no Direktīvas 89/104 5. pantā paredzētajām ekskluzīvajām tiesībām var izrietēt no minētā īpašnieka netieši izteiktas piekrišanas un šādu netieši izteiktu piekrišanu var izsecināt, pamatojoties uz iepriekš minētā sprieduma apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss* 46. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

26 Tomēr ir jāatzīmē, ka, kaut arī minētā sprieduma apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss* 46. punktā Tiesa patiešām ir atsaukusies uz pirmo laišanu tirgū ārpus EEZ, šāda atsauce ir jāvērtē, ņemot vērā faktu, ka lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, attiecīgās preces iepriekš tika laistas tirgū ārpus EEZ un pēc tam tika importētas un laistas EEZ tirgū.

27 Tomēr nekas spriedumā apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss* neliek domāt, ka Tiesas sniegtie precizējumi šī sprieduma 46. punktā attiecībā uz faktiem un

apstākļiem, no kuriem var secināt par preču zīmes īpašnieka netieši izteiktu piekrišanu, ir piemērojami tikai šādā faktiskajā kontekstā un ka tiem nevar būt vispārēja piemērojamība.

28 Tā minētā sprieduma 53.–55. punkts, kuros ir precizētas prasības, kas piemērojamas, lai pierādītu netieši izteiktu piekrišanu, ir formulēti vispārīgi, principā nekādi nenošķirot, vai preces pirmo reizi ir laistas tirgū ārpus EEZ vai EEZ tirgū.

29 Turklāt šāda nošķiršana būtu pretrunā Direktīvā 89/104 noteiktajai kārtībai.

30 Kā izriet no minētās direktīvas 7. panta 1. punkta formulējuma, šajā lietā attiecīgais noteikums par tiesību izsmelšanu Kopienā var tikt piemērots tikai attiecībā uz precēm, kas laistas EEZ tirgū ar attiecīgās preču zīmes īpašnieka piekrišanu. Citiem vārdiem, lai izbeigtos šīs pašas direktīvas 5. pantā paredzētās preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības, nozīme ir tikai tam, ka attiecīgās preces ir laistas minētā reģiona tirgū.

31 Turpretim, kā turklāt izriet arī no Kopienu judikatūras, iespējamā laišana tirgū ārpus minētā reģiona šajā sakarā nekādi neietekmē tiesību izbeigšanos (skat. 1999. gada 1. jūlija spriedumu lietā C-173/98 *Sebago* un *Maison Dubois*, *Recueil*, I-4103. lpp., 21. punkts, un iepriekš minētos spriedumus lietā *Van Doren + Q*, 26. punkts, un lietā *Peak Holding*, 36. punkts).

32 Tāpēc, lai nodrošinātu ar preču zīmi piešķirto tiesību aizsardzību, kā arī lai turpmāk varētu pārdot preces ar preču zīmi un lai preču zīmes īpašnieks nevarētu pret to iebilst, ir būtiski, ka pēdējais minētais var kontrolēt šo preču pirmo laišanu EEZ tirgū neatkarīgi no tā, ka tās, iespējams, pirmo reizi jau tikušas laistas tirgū ārpus šī reģiona (šajā sakarā

skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Sebago* un *Maison Dubois*, 20. un 21. punkts; apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, 33. punkts; lietā *Van Doren + Q*, 26. punkts, kā arī lietā *Peak Holding*, 36. un 37. punkts).

33 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka tikai ar faktiem saistītajam apstāklim kā tādam, saskaņā ar kuru preces ar attiecīgo preču zīmi pirmo reizi tikušas laistas EEZ tirgū vai tirgū ārpus šī reģiona, nav nozīmes attiecībā uz Direktīvas 89/104 7. panta 1. punktā paredzētā tiesību izsmelšanas noteikuma piemērošanu.

34 Šādos apstākļos iespēju izsecināt no noteiktiem apstākļiem vai faktiem par preču zīmes īpašnieka netieši izteiktu piekrišanu ierobežot tikai ar tādiem gadījumiem, kad attiecīgās preces pirmo reizi ir laistas tirgū ārpus EEZ iepriekš minētā sprieduma apvienotajās lietās *Zino Davidoff* un *Levi Strauss* izpratnē, nebūtu atbilstoši ne minētā 7. panta 1. punkta formulējumam, ne mērķim.

35 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 89/104 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieka piekrišana tam, ka preces ar šādu preču zīmi tieši EEZ tirgū laiž trešā persona, kura nekādi nav ekonomiski saistīta ar šo preču zīmes īpašnieku, var būt netieša, ja šāda piekrišana izriet no faktiem un apstākļiem, kas radušies pirms laišanas tirgū ārpus šī reģiona, tās laikā vai pēc tam un kas saskaņā ar valsts tiesas viedokli skaidri norāda uz minētā īpašnieka atteikšanos no viņa ekskluzīvajām tiesībām.

Par otro jautājumu

36 Otrais iesniedzējtiesas jautājums ir uzdots tikai tādā gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noraidoša atbilde. Tā kā uz to ir sniegta apstiprinoša atbilde, otrais jautājums nav jāizskata.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, kurā grozījumi ir izdarīti ar 1992. gada 2. maija Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieka piekrišana tam, ka preces ar šādu preču zīmi tieši Eiropas Ekonomikas zonas tirgū laiž trešā persona, kura nekādi nav ekonomiski saistīta ar šo preču zīmes īpašnieku, var būt netieša, ja šāda piekrišana izriet no elementiem un apstākļiem, kas radušies pirms laišanas tirgū ārpus šī reģiona, tās laikā vai pēc tam un kas saskaņā ar valsts tiesas viedokli skaidri norāda uz minētā īpašnieka atteikšanos no viņa ekskluzīvajām tiesībām.

[Paraksti]